

Протокол

№

гр. София, 07.11.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11
състав**, в публично заседание на 07.11.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9667** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14.49 ч. се явиха:

Страните-редовно призовани.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А. Е. – редовно призован, се явява адв. И., с представено пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ "МИГРАЦИЯ" ПРИ МВР - редовно призован, се явява юрк. Т., която представя пълномощно.

СГП не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата и административната преписка.

АДВ. И. – Поддържам жалбата. Моля да се приемат представените с жалбата и с административната преписка писмени доказателства. Представям с копие за ответника и моля да приемете Междинна оценка от А. М. относно А. Е., гражданин на Л., която е провеждала срещи с чужденеца и е установила, че същият е лице принадлежащо към уязвима група, предвид психологическото си състояние и предвид факта, че е лице с увреждания, което считам за относимо, доколкото, съобразно нормата на чл. 6 АПК административните актове освен законосъобразни, те да бъдат пропорционални с тях да не се причиняват по-големи вреди от най-необходимото

спрямо адресата. В конкретния случай прекаленото задържане допълнително утежнява положението на моя доверител. Нямам други доказателствени искания, няма да соча нови доказателства.

ЮРК. Т. - Оспорвам жалбата. Моля да се приемат представените с жалбата и с административната преписка писмени доказателства. Моля да се има предвид, че не са представени никакви доказателства в какво качеството лицето подписало тази Междинна оценка я е изготвило и неговата компетенция. Считаю, че не е относимо към настоящия спор и моля да не се приема. Нямам доказателствени искания, няма да соча нови доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените към жалбата и към административната преписка писмени доказателства, както и ПРИЕМА за сведение Междинна оценка от А. М. относно А. Е., гражданин на Л., предвид, че не са представени доказателства, лицето изготвило оценката в какво качество и по коя конкретна процедура е изготвила такава оценка.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме доказателствени искания, няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ.И. - Моля да отмените оспорената заповед като неправилна и незаконосъобразна по следните съображения. Действително нормата на чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ допуска удължаване на срока на задържане с допълнителни дванадесет месеца след първоначалните шест спрямо чужденец, когато е налице отказ от съдействие от страна на чужденеца и когато е налице забавяне на необходимата документация за пътуване. В конкретния случай ответникът се е позовал на първата такава хипотеза, именно на наличие на отказ от съдействие, като е посочил, че моят доверител отказва да подпише декларация за доброволно връщане и да се завърне в държавата си по произход. Моля да обърнете внимание, че се касае за ПАМ, която е необоснована от желанието или респективно нежеланието на чужденеца, спрямо когото е наложена по отношение на нейното изпълнение задължение единствено на административния орган да подготви нейното изпълнение. Във всички случаи, съобразно принципите на общностното право, моля съда да има предвид решение по делото А. срещу България, дело Д. срещу България се изисква, за да бъде допустимо и обосновано продължаването на срока на задържане, държавите- членки да докажат, че полагат активни усилия за изпълнението на ПАМ, така, че да бъде оправдано и да е налице разумна възможност мярката да бъде изпълнена именно в предвидения срок на задържане. Видно от доказателствата приети по административната преписка, административният орган не е предприел никакви действия по посока изпълнение на ПАМ като към настоящия момент вече е изминала повече от една година от първото задържане. Остава неизяснено, какво всъщност е гражданството на доверителя ми, в коя държава трябва да бъде върнат. В административната преписка доверителят ми се сочи веднъж като гражданин на Л., гражданин на М. и гражданин на А. в различите документи, т.е. няма сигурност относно това, къде следва да бъде върнат.

Административният орган, предвид, че доверителят ми не е подписал декларация за доброволно връщане, не е предприел никакви стъпки, алтернативно да установи дори неговата самоличност. Видно от административната преписка на 16.02. е проведена среща между Консулските органи на Кралство М., за която държава се предполага, че е държава на произход на жалбоподателя, в която представител на Консулската служба на М. е декларирал, че ще издава документи за пътуване единствено на онези марокански граждани, които желаят да се върнат доброволно в страна си. Такова заявление доброволно желание към онзи момент не е имало, не е имало и към предния период на задържане като предходното предложение отново е обосновано със същите аргументи и през шестмесечния период доверителят ми не е променил позицията си, поради което няма никакви обосновани изводи, че същият би се съгласил да промени позицията си и в рамките на предварително установения срок и да пожелае да се върне доброволно. В този смисъл мярката ще остане неизпълнена и не е налице разумна възможност за изпълнението ѝ. Съобразно принципите на държавите-членки разумна възможност са налице единство тогава, когато съобразно фактите и обстоятелствата по конкретен случай може да се направи обосновано заключение и доказано да е че има, че са предприети стъпки, които ще доведат до ефективно изпълнение на мярката. В случая такава възможност е чисто хипотетична и не намира опора в нито едно от фактите и обстоятелствата по административната преписка. В случая продължаване на срока на задържане по скоро се явява наказателна репресия срещу лицето затова, че същото е отказало да се завърне доброволно и не е била снета неговата самоличност. В съдебната практика именно решение Д. срещу България, А. срещу България, категорично сочат, че дори, тогава, когато поведението на лицето показва, че то не желае да съобрази с наложената мярка в случай, че няма изгледи същата да бъде изпълнена задържането остава необосновано и не обслужва вече правната система, тъй като изначално е ясно, че връщането няма да осъществи. В този смисъл и във вътрешното право е изведена норма на чл. 44, ал. 8, изречение последно от ЗЧРБ, когато причини от правен и технически характер ПАМ не може да бъде изпълнена, чужденецът се освобождава незабавно от СДВНЧ. Поради всичко горе изложено, моля да отмените заповедта като неправилна, незаконосъобразна, алтернативно да определи по-кратък срок на задържане.

ЮРК. Т. – Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна. Издадената заповед за продължаване на принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ е законосъобразно и правилно, издадена от компетентен орган в кръга на неговите правомощия при спазване на материално-правните и материалния закон. Не са допуснати съществени процесуални нарушения. Нормата на чл. 44, ал. 8 е категорична, че органът има възможност да продължи принудителното настаняване в случай на две хипотези, едната от които е визираната в оспорения отказ, несъдействие от страна на чужденеца на компетентните органи. Това несъдействие е немотивирано с поведението на чужденеца, както и с всички документи по преписката, а именно лицето е било настанявано за кратко в дома след подаване на молба за международна закрила, същото е освободено на датата. По тази молба има постановен отказ, т.е. компетентният орган на територията на страната е постановил, че той не търси от страната международна закрита или по-скоро такава не му е предоставена, защото той не отговаря на условията за него. На второ място възползвайки се от това, че той е извън дома, подавайки тази молба същият напуска незаконно територията на страна и

е върнат в България чрез трансфер от С. през 2021 г., видно от което, човекът засвидетелства своята цел на пребиваване именно да използва страна ни за транзитен път към друга страна от западна Европа. Представя се пред компетентните органи на Миграция с имена и гражданство, което не съвпада, с тези които е декларирал пред други компетентни органи в Европейски страни, конкретно в С., която издава пасаван, за да може лицето да се върне в България с други имена и друго гражданство и тогава се представя за гражданин на М., докато пред Консулските власти се представя за либийски гражданин. Тоест цялото си поведение преценено към момента на издаване на заповедта, сочи, че лицето всячески се опитва да заблуди компетентните органи относно личността си и това е насочено именно с цел да не се издаде документ за пътуване и да не се изпълни мярката. Административният орган е проявил активност, провеждал е регулярни срещи и беседи с лицето и след като попълва идентификационна бланка и се установява, че той заявява и друго гражданство, както и след трансфера е осъществена такава среща в посолството на М., която единствено, освен това, което каза адв. И., че лицето отказва да съдейства да се завърне в страната си по произход, той отказва и не желае да окаже съдействие за установяване на самоличността си, а това е предхождащ етап преди издаване на документ за пътуване, ако той не съдейства на етапа за потвърждаване на неговата самоличност, т.е. идентифицирането му няма как след това да се издаде този документ, който ни е нужен за изпълнението на мярката. В тази връзка именно с това несъдействие да попълни нужните документи пред посолството на М. за потвърждаване на неговата самоличност се оказват не съдействието му на компетентния орган и с това се мотивира издадения акт. В подобна светлина е издадено решение, практиката на ВАС, Решение № 6310/2022 г. по адм. дело № 4898/2022 г., което представям за сведение на съда, в което абсолютно идентичен случай за гражданин на М., съдът заключава, че именно нежеланието на лицето да се завърне доброволно се равнява на несъдействие от страна на чужденеца, тъй като то е необходимо, за да се изпълни процедурата по това действие. Във връзка с всичко горе изложено, моля да потвърдите издадената заповед като незаконосъобразна и правилна и да отхвърлите жалбата като неоснователна.

Реплика АДВ. И. - Известна ми е така представената практика на ВАС. Същата касае първоначално продължаване на срока на задържане, тук се касае за второ продължаване на същото основание. Още при предходното продължаване за шест месеца на срока е станало ясно, че доверителят ми няма да окаже съдействие, поради което необосновано се счита, че същият ще промени мнението си. Ако същият не промени мнението си, доколкото това е единствено условие за изпълнение на мярката, очевидно тя няма да бъде изпълнена допълнително в посочения срок.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.06 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

